

Mint már jelentettük, két pilóta lezuhant Ontario "Ezer tó" vidékén és bár gépük a vízbe esett, mindketten szörnyethaltak. Képeinken a szerencsétlenül jártakat és tönkrement gépüket láthatják olvasóink. (A "Southam Press" felvétele.)

A hallgatóság hangos derűtség hullámmal végig, az elnök megkopogtatta az asztalt a ceruzájával.

— Csendet kérek! — mondta. — Maga meg ne beszéljen itt ilyeneket, hogy ennyi megtakarított pénze van! Miből takarította meg? Honnan? Vagy talán egyéb betöréseket is követett el? Sőt talán súlyosabb bűntetteket is?

— Elnök ur kérem, én ártatlan vagyok minden egyben! De ez a pénz nem a Vereckeyé. Arra akar megesküszöm! A Vereckey fiókjában négyezer korona volt, több semmi!

Samu felháborodva szót közölte:

— Ilyen szemérmetlen hazugság! De ilyen! Elnök ur, én igazolni tudom ...

— Csendet kérek! ... Ezerkét száz korona még akkor is fennmarad, amire nézve ki kellene deríteni, hol szerezte vadlont ezt a pénzt? ... Felszóltam, tegyen töredelmes vallomást, mert ...

A vádlott lehorgasztotta a fejét:

— Az ezerkét száz, az ... az másik ügyből való. Nyolcszáz volt az egyik és hatszáz a másik ... De kettőszázat már elköltöttem ...

— Micsoda két másik ügyből?

Lassan, halkán, nehezen jött ki a vallomás a betörő torkán:

— A nyolcszáz az az Egyetem-ucca 17-ből való. Szeptember 5-éről.

— És a hatszáz?

— A Bajza-uccából. A házszámra nem emlékszem. Csak a napra. Augustus 20-án volt.

— Na látja! — szólt az elnök. — Ezt bevallhatta volna előbb is! ... És most mondja meg szépen, töredelmesen, honnan való a huszezer?

Samu megint közbeszólt:

— De elnök ur! — én igazolni tudom!

— Csendet kérek! — szólt rá az elnök erőlesen. — Itt csak

akkor beszélhet, ha megadom a jogot! ... Vádlott feleljen! Honnan való a huszezer? Nézzé, könnyítsen a lelkén. Most már ugyanis benne van, legalább leszámol a lelkiismeretével egészen ...

A vádlott arcán látszott, hogy küzd magával. Mély csend volt, a hallgatóság is lélekzetviesszáfojtva leste, mit fog mondani. Csak Samu izgott-mozgott és közben vörös foltok gyultak ki a képén. Végre megszólalt a vádlott:

— Az a huszezer ... Az nem az én pénzem. Egy barátom adta ide megőrzésre.

— Micsoda barátja? Hogy hívják?

— Azt nem mondhatom meg mert akkor megtudná a családja, pedig éppen azt nem akarom.

Az elnök megcsóválta a fejét:

— Ebből egy szó se igaz! Csak valja be szépen, hogy hol lopta! Mert ezt a pénzt maga lopta! És most tüstént valja be hogy honnan.

Samu megint közbe szólt:

— Tőlem!

A vádlott ekkor ránézett Samura. Aztán felemelte a fejét és tisztá, csengő hangon azt mondta:

— Hát, ha muszáj én beismerem, hogy nem mondtam igazat. Ugy van, ahogy Vereckey mondja! Huszonnégyezer korona volt a fiókjában!

Samu diadalmasan kiáltott fel:

— Nahát! Csak hogy bevallotta! ... Mondtam ugy-e? Megmondtam! Az az én pénzem! Az elnök összesugott a két bíróval. Aztán ránézett az ügyészre. Ez felvonta a vállát s a fejét rázta.

— A nyomozás kiegészítése iránt óhajtok előterjesztés tenni ...

— De kérem! — ugrott fel Samu. — Mikor már ő maga is bevalija! En pedig bizonyítani tudom!! Az az én pénzem. Kártyán nyertem! Itt a lista, hogy

kitől mennyit! És itt vannak az illető urak is, akik bizonyítják!

Most már keményen legorombította Samut az elnök, az ügyész azonban kiesett a szerepből. Rámeredt Samura:

— Kártyán nyerte? Huszonnégyezer koronát? Hol játszotta ilyen nagyban?

Samu megszéppent:

— Nem játszottam mi nagyban ... Apránként gyűlt az össze ... Egészen apródonként!

Az elnök az iratok közt keresgélte és végre kihuzott egy jelentést.

— Kérem, ne tessék itt más dolgokat tárgyalni! — mondta szigorúan. — Ez nem tartozik ide. A bizonyítás kiegészítése egyébként felesleges, mert a fővárosban ilyen összegű betöréses lopási eset nem fordult elő a közel multban. Az pedig igazolva van, hogy a vádlott egy év óta nem hagyta el Budapest területét ...

A vádlott arcán egy mosolyféle suhant át. De nyomban elkomolyodott s határozott hangon mondta:

— Ugy van kérem, ahogy mondom. Vereckeytől huszonnégyezer koronát vittem el ... És merőn ránézett Samura, aki azonban lesütötte a tekintetét.

Késő délután hirdették ki az ítéletet. A vádlott kapott négy esztendő, Samu pedig a "bűnjelként lefogalt összebőrlő huszonháromezer nyolcszáz koronát" ...

Hanem ezzel még nem volt vége, mert a tárgyalás után kínos jelenet játszódott le Samu és a vádlott közt. Samu ugyanis még ott diskurált a folyosón két klubtársával, akik aztán később elmesélték a dolgot, mikor két szuronyos börtönőr közt arra vezették a betörőt. Samu háttal állt és csak akkor vette észre, mikor az a nevén szólította:

— Vereckey ur! Vereckey ur!

Samu megfordult. A betörő ott állt előtte.

— Csak azt akarom mondani — szólt, — hogy ilyen könyven még én se szerettem huszezer koronát soha, mint magamost! De végrendeletben is hagyom még az unokáimnak is, hogy soha arra a tájékra se tervedjenek, ahol maga lakik, mert ...

— Ekkorára azonban már Samunak is megjött a hangja, aki első meglepetésében szólni se tudott. Magából kikelve ordította:

— Micsoda szemtelenség ez? Hát lehet ez, hogy gazemberek itt sértessék a tisztességes embert? Azonnal fejeltemek, ha nem takarodik! ... Börtönőrök! Maguk ezt tűrik? — Tüstént megyek az igazságügyi-miniszterhez panaszra!

A börtönőrök dühnyögtek valamit, aztán szeliden tovább lökődtek a rabot:

— Na gyereink! Gyereink! Tílos beszélgetni!

De az még visszafordult:

— Gazember vagyok? Az lehet! De te kolléga vagy! ...

Ezt azonban már az egyik őrs megokálta:

— Gyereink, ha mondom! — mordult rá és nagyobb nyomtatékkal hátra tenyerelte, de úgy, hogy a hangja rögtön csillámlá fult.

— Itt a díznóság! — dohogott Samu — igazán megérdemelték, hogy ... De hát ... mit kezdjek vele? ... A nyavalyással! ... Feljelentsem? ... Nincs énbennem ahhoz elég kegyetlenség, mert számon! Számon a nyomorultat! ...

Estefelé már tudta a klubban mindenki az esetet. Voltak, akik vállalt vontak és azt mondták:

— Hát, ha a bíróság így ítél nekünk nem lehet szavunk!

De akadt hang, amelyik azt mondta:

— Na de hát csak nem fogjuk megtérni magunk közt? Hiszen a kártyanyereségéből szökött vett! ... Negyvenzert csak nem nyert össze? ...

1220 sokgyermekes magyar anya részesült jutalomban

A Magyar Anyák Szent István-napi Bizottsága első buzavirágját a kormányzóné tüzte fel. Ő avatta fel a buzavirágot az anyák virágává. 128,000 buzavirágból 60 ezret juttattak el a megyékbe a többi pedig a fővárosban osztották széjjel. Az idei Szent István napján a főváros területén 100 tizenhét, tizenhat, tizenhárom-, tizenkét-, tizenegy-, tízgyermekes anyát, Pest megyében 120, az ország területén pedig 1000 sokgyermekes anyát részesítettek jutalomban és kitüntetésben.

A kitüntetett budapesti anyák sorát a 17 gyermekes Fásy Mihályné, a 16 gyermekes Werbánszky Istvánné, a 15 gyermekes Liszt Sándorné vezette.

Pestkönyvéki anyák élén a mátyásföldi 17 gyermekes Farkas Jánosné, a pestszécséti 16 gyermekes Haleczki Mihályné, a kispesti 15 gyermekes Gráf Jenőné állt. Tizenöt gyermeket adott a magyar világnak Gödöllőn Kálmái Istvánné, 14 gyermeket Nagykorösi Bakos Józsefné, Tatárszentgyörgyön Danics Jánosné.

Szent István napján az anyák jutalmazásának külön eseménye volt az 1000 pengő jutalom odaítélése. Ezt a jutalmat Kiss Imréné baranyamegyei 11 gyermekes anyáknak, akiknek férje Siklós mellett Dozmodoga-pusztán béres. Kiosztotta a bizottság azt az 500 flu ruhát és 500 pár cipőt is.

Csillagfény fog megindítani egy gépet a chicagói világiállításán

A chicagói világiállítás megindítása alkalmával egy gépet az Arcturus-csillagból érkezett fény sugarával fognak megindítani. Az Arcturus tárfogata 27 milliószor nagyobb a napénál s a belőle kisugárzó fény negyven év múlva ér a földre. Ennek fogva a kiállítás 1933-ban felhasználandó fény 1893-ban sugárzott ki az Arcturusból és Edwin Frost tanár a yerkesi csillagvizsgáló negyven inch átmérőjű lencsével felszerelt óriási távcsövén fogja azt felfogni és egy nagyon érzékeny fotoelektrikus készülékre vetíteni. Ezt az energiát átalakított fényt megfelelő erősítés után használják fel a gép indítására.

KÉMKEDÉSÉRT ELITÉLTEK KÉT PILÓTÁT

Alig két hete történt, hogy Herndon és Pangborn amerikai világgörüll repülőket több mint kétezer dollárnyi pénzbírsággal sújtotta a japán katonai törvényszék azon az alapon, hogy állítólag kémkedési szándékkal fényképfelvételeket készítettek a japán tengerparti erődítésein. Erre ráduplázott most a mongol kormány, amikor Kölber és Ratje német pilótákat, akik utasgépükkel éppen mongol csapatok felett repültek el, gépfegyvertűzzel leszállásra kényszerítették és szintén kémkedés vádjával öt évi nehéz börtönrre ítélték.

Ugyanakkor, amikor a Winnipeg melletti St. Boniface egyik fűszerüzletének a fenti képen bemutatott pénzszekrényét felrobantották ismeretlen tettesek, Montrealban sokkal súlyosabb merényletet követtek el már harmadizben egy a Laval, mint a Shawinigan örömüvek magasfeszültségű villamosvezetéke ellen. Szeptember 3.-án hajnalban ismét óriási robbanás rázta fel a Charlemagne és Rouen uccák környékének lakosságát, amikor összeroppan a fővezeték és a millió lakosú Montreal egész keleti negyede egyiptomi sötétségbe borult. Állítólag a vállalat elégedetlen munkásai hajtották végre a dinamitos merényletetet, bár a vezetőség nem tudott magyarázatot adni aránázva, hogy mi indíthatta rombolásra a gyanúsítottakat. (A "Winnipeg Tribune" szíveségből.)

Keletkanadában

a legjobb, legbiztosabb és leggyorsabb pénzügyi intézmény

Pénzügyi tevékenységért teljes felelősséget vállalok

HAZAK, FARMOK STB. ADAŚ-VÉTELET INTÉZTÉSÉRE VELEM

Bármilyen ügy-bejő dolgaiban forduljon hozzám:

LOUIS SZABO

BOX 244 14 Crowland Str. Welland, Ont.

A "CANADIAN NATIONAL RAILWAY EXPRESS" magyar megbízottja.

P É N Z

KÜLDÉS A VILÁG BARMELY RÉSZÉRE POSTÁN VAGY SÜRGŐNYILEG — HAJÓJEGYEK ELADÁSA AZ ÖSSZES VONALAKRA EREDETI ÁRAKON

4% KAMATOT FIZETÜNK BE-TETEKRE NEGYEDEVI EL-SZÁMOLÁSSAL

THE HARBOR STATE BANK

Alapította: EMIL KISS,

4th Ave. 9th St., NEWYCRK

